

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθήνα, 28 Ιουλίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Θέμα: «Άμεση εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Ιουλίου 2026 για τη νομιμότητα των αδειοδοτήσεων έργων που επηρεάζουν περιοχές Natura 2000».

Στις 16 Ιουλίου 2026 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε την απόφασή του στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-27/25 και C-356/25 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 3 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τους οικοτόπους κατά την αδειοδότηση σχεδίων και έργων που ενδέχεται να επηρεάσουν περιοχές του δικτύου Natura 2000.

Η απόφαση αφορά ένα ζήτημα κρίσιμο για τη λειτουργία ολόκληρου του συστήματος περιβαλλοντικής αδειοδότησης: κατά πόσον μια αρμόδια αρχή μπορεί να αξιολογήσει έγκυρα τις επιπτώσεις ενός σχεδίου ή έργου σε προστατευόμενη περιοχή, όταν το κράτος μέλος δεν έχει προηγουμένως θεσπίσει ειδικούς και συγκεκριμένους στόχους διατήρησης για την περιοχή αυτή.

Το Δικαστήριο επανέλαβε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 της Οδηγίας, κάθε σχέδιο ή έργο που ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά περιοχή Natura 2000 πρέπει να αξιολογείται υπό το πρίσμα των στόχων διατήρησης της συγκεκριμένης περιοχής. Οι στόχοι αυτοί αποτελούν το αναγκαίο σημείο αναφοράς τόσο για τον προκαταρκτικό έλεγχο περί ύπαρξης πιθανότητας σημαντικών επιπτώσεων (screening) όσο και για τη δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων, καθώς μόνο μέσω αυτών μπορεί να εκτιμηθεί εάν το έργο είναι δυνατόν να παραβιάσει την ακεραιότητα της προστατευόμενης περιοχής.

Από την αιτιολογία της απόφασης προκύπτει ότι η απουσία τέτοιων στόχων δεν αποτελεί απλώς διοικητική ή κανονιστική έλλειψη, αλλά επηρεάζει την ίδια τη δυνατότητα της αρμόδιας αρχής να καταλήξει, με την απαιτούμενη επιστημονική βεβαιότητα, στο συμπέρασμα ότι αποκλείεται η πρόκληση βλάβης στην ακεραιότητα της περιοχής Natura 2000.

Η απόφαση αποκτά εξαιρετικά σοβαρή σημασία για την Ελλάδα. Να σημειωθεί ότι με την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση C-849/19, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, το ΔΕΕ είχε κρίνει ότι η χώρα παρέβη τις υποχρεώσεις της από την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ, επειδή δεν είχε καθορίσει, εντός της προβλεπόμενης

προθεσμίας, επαρκώς ειδικούς και λεπτομερείς στόχους διατήρησης και τα αναγκαία μέτρα διατήρησης για σημαντικό αριθμό Ειδικών Ζωνών Διατήρησης.

Στη συνέχεια, η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, απαντώντας στις 23 Απριλίου 2025 σε σχετική ερώτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αναγνώρισε μεν ότι η Ελλάδα έχει προχωρήσει στη θέσπιση στόχων διατήρησης για όλες τις Ειδικές Ζώνες Διατήρησης, υπογράμμισε όμως ότι η συμμόρφωση της χώρας με την καταδικαστική απόφαση C-849/19 δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, καθώς εξακολουθεί να απαιτείται η θέσπιση των αναγκαίων μέτρων διατήρησης. Παράλληλα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέφερε ότι η εκκρεμής διαδικασία παράβασης INFR(2014)4073 αφορά τη συμμόρφωση του ελληνικού κανονιστικού πλαισίου προς τις απαιτήσεις του άρθρου 6 παράγραφος 3 και ότι εξακολουθεί να αξιολογεί τις απαντήσεις των ελληνικών αρχών.

Η νέα απόφαση του ΔΕΕ προσδίδει ιδιαίτερο βάρος όχι μόνο στη θέσπιση αλλά στην επάρκεια και την ειδικότητα των στόχων. Κατά συνέπεια, ανακύπτει εύλογα το ερώτημα αν οι στόχοι διατήρησης που έχουν ήδη θεσπιστεί στην Ελλάδα ανταποκρίνονται πράγματι στις ποιοτικές απαιτήσεις που απορρέουν από τη νέα νομολογία του Δικαστηρίου ή αν η μέχρι σήμερα συμμόρφωση υπήρξε κατά βάση τυπική και όχι ουσιαστική.

Η σημασία της απόφασης είναι ιδιαίτερα έντονη στην ελληνική πραγματικότητα, όπου βρίσκονται σε εξέλιξη ή έχουν αδειοδοτηθεί έργα μεγάλης περιβαλλοντικής όχλησης εντός ή πλησίον περιοχών Natura 2000. Ενδεικτικά, όπως πλωτοί σταθμοί αποθήκευσης και επαναεριοποίησης LNG, αιολικοί σταθμοί σε ορεινά συμπλέγματα της Θράκης, της Εύβοιας, των Αγράφων και άλλων περιοχών Natura, τουριστικές εγκαταστάσεις και σύνθετα τουριστικά καταλύματα κ.ά.

Για όλα τα έργα αυτά, η αξιολόγηση των επιπτώσεων οφείλει να στηρίζεται σε ειδικούς στόχους διατήρησης που έχουν προηγουμένως καθοριστεί από το κράτος και όχι να επιχειρείται η διαμόρφωσή τους κατά περίπτωση μέσω της Ειδικής Οικολογικής Αξιολόγησης

Η απόφαση του ΔΕΕ εγείρει, επομένως, άμεσα ερωτήματα, ως προς τη διαχείριση εκκρεμών διαδικασιών αδειοδότησης, τη μεταχείριση αδειών που δεν έχουν ακόμη καταστεί οριστικές ή αποτελούν αντικείμενο εκκρεμούς διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας, καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να τροποποιούνται, να ανανεώνονται ή να παρατείνονται υφιστάμενες άδειες μετά τη δημοσίευση της απόφασης.

Παράλληλα, ανακύπτει ανάγκη άμεσης προσαρμογής της διοικητικής πρακτικής και, εφόσον απαιτείται, του κανονιστικού πλαισίου, ώστε οι αρμόδιες αδειοδοτικές αρχές να εφαρμόζουν ενιαία και σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο τις απαιτήσεις που απορρέουν από τη νέα νομολογία του Δικαστηρίου.

Κατόπιν των παραπάνω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

- 1. Θεωρεί το Υπουργείο το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 3 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ πλήρως συμβατό με τις αποφάσεις C-849/19 και C-27/25/C-356/25 του ΔΕΕ; Έχει αξιολογήσει αν οι ήδη θεσπισμένοι στόχοι διατήρησης είναι επαρκώς ειδικοί και συγκεκριμένοι ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που απορρέουν από τη νέα νομολογία του ΔΕΕ;**

Εάν όχι, ποιες κανονιστικές ή άλλες διοικητικές παρεμβάσεις προτίθεται να αναλάβει και εντός ποιου χρονοδιαγράμματος;

2. Πώς θα αντιμετωπιστούν οι εκκρεμείς διαδικασίες περιβαλλοντικής αδειοδότησης για έργα που ενδέχεται να επηρεάσουν περιοχές Natura 2000 στις οποίες δεν έχουν ακόμη θεσπιστεί ειδικοί και επαρκώς συγκεκριμένοι στόχοι διατήρησης;
3. Ποιες συγκεκριμένες διοικητικές ενέργειες προτίθεται να αναλάβει το Υπουργείο ως προς άδειες οι οποίες: α) δεν έχουν ακόμη καταστεί οριστικές, β) αποτελούν αντικείμενο εκκρεμούς διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας, γ) πρόκειται να τροποποιηθούν, να ανανεωθούν ή να παραταθούν;
4. Με ποιον τρόπο θα διασφαλίσει το Υπουργείο την ενιαία εφαρμογή της νέας νομολογίας του ΔΕΕ από όλες τις αρμόδιες αδειοδοτικές αρχές της χώρας;

Ο ερωτών βουλευτής

Χαρίσης Αλέξανδρος (Αλέξης)